

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Elofizetési ára: 4 ft
Fél éves 2 ft
Negyed évi 1 ft
Egyes szám ára 10 kr

Feloldó szerkesztő, la. felelős és kiadó:
ANDOR PAL.
MEJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
F. O. U. T. A.
Hirdetések díjazás szerint.
Kézirat nem adnak vissza.

Kérjük tisztelt tudósítóinkat, hogy működésüket megkezdeni sziveskedjenek. **A szerk.**

Alakítás Közmvéledési Egyesület.

Fajunk erősítése, nemzeti nyelvünk és kulturánk terjesztése érdekében megindult országos mozgalomról már lapunk mult számában megemlkezve, az ügyhöz méltóan ezután is legelőbбі törekvésünk lesz azt felszámolni tartani, időnként visszatérni rá mindaddig, míg sikerülni fog legmegalapozottabban a tettek mezején látni városunk és vidékének értelmiségét, intelligenciáját is, a körül különben már régen meg vannak győződve, hogy minden hazafias ügyet a legnagyobb lelkesedéssel szokott fölkarolni. Eppen azért eszméket pendített meg, s egyuttal könyvtárakat is, hogy olvasóközönségünknek eszmék felvételére és megvitatására, — melyek a kitűzött cél elérésére irányulnak, — lapunkban mindenkor a legnagyobb készséggel fogunk helyt adni.

Ilyen eszméket tartjuk a Dunántúli Közmvéledési Egyesület főkegyesületének megalkatását is, a mely tulajdonképpen első lépés lenne a hazafias cél felé, s a mely megalkalva, óvatosan, körültekintően kezdené meg a nagy munkát, utábizgatással, tanácsadással szolgálna az anyakegyesületnek, valamint a magis közoktatásügyi kormányzat is aziránt, hogy miké volnaának azok a teendők és intézkedések megvalósítása, melyek a vendégeknek, a nemzeti ügy előmozdítása érdekében a legjobb siker reményével kezegetnek.

A társulásban, az egyesülésben van az erő. Azért az emberek, ha a közügyre, a

társadalomra, avagy a házra nézve valamely üdvös cél elérését óhajtják, — tömörülnek, tartsanak, hogy valamely elerjék azt, a mit egyes ember magára hagyatva, soha sem valósíthatna meg. Azért hat tömörüljünk mi is, hogy aztán egyesült erővel hathatósan és nagyobb nyomatékkal lehessünk szolgálatra a fontos nemzeti ügynek.

S hogy azonban az egyesület megalakulhasson, működék közre minden tényező, honleányok és hazafiak egyaránt. S én hiszem ha különösen városunk és vidékének intelligens hölgyei felkarolják a hazafias eszmét, akkor az egyesület megalakulása biztosra vehető. Hisz az ók főnim, gyöngy felhívására ki tudna megadulni évenként egy-két forint aldozatot különösen akkor, ha azt a hazai oltárnak kell adni. Ezen fölfevésemet közvetlen tapasztalatra alapot: számtalanszor voltam tanúja annak a honleányi buzgalomnak és lelkesedésnek, melylyel az erélyli intelligens nők felkarolták az Emke főoktatási megalkatását, s ezzel kapcsolatban a tagok szorgalmas gyűjtését, minnek folytán ő nekik orsziarzenezők van abban, — a mit a történelem bizonyára aranybetűkkel fog lapjaira följegyezni. — hogy ma az Emke annyira megrősödött, melynek vagyona már a másfél milliót is megközelíti s így óriási áaranyotkban terjesztheti ki a nemzeti ügyre vonatkozó áldadus működését.

Nalunk azonban a főkegyesület megalakításában nem annyira tökélygyűjtés a fődogol, hanem inkább saját magunk megnyugtatlása, hogy mi is tettünk valamit a nemzeti ügy érdekében, s nehogy utódaink miniket is mulasztással vádoljanak; de meg egyesület nélkül nem is tudnak az illetékes faktorok figyelmét eredményesen a vendéjreinkre ráterelni.

Talán nem is időszerű az eszme felvetése, mert a mai társadalmak beteg, tele van mindenféle veszedelmes miazmakkal, melyeknek kiirtására vállalkozni, azt hiszen hiába való munka lenne, mert azok rombolással már annyira előrehaladtak stadiumban vannak, hogy nem a viszonyok javulására, hanem inkább azok rosszabbodására van szomorú kilátás.

En azonban a kedvezőtlen társadalmi viszonyok dacára mégis hiszem és remélem, hogy a hazafias ügy egyesteni fog bennünket. Ha az élet nehez küzdelmei közben sok apró, kicsinyes érdek, irigység, közvetlen talán sértett önzet, hiúság szétválaszt is bennünket, de mindezekkel szemben mindnyájunkban meg van, meg kell, hogy legyen a hazafias érzel szikrájának, mely ha éleszteti lángra gyúl, s a legmagasztosabb erénynek — a hazaszeretnek — lesz szülőanyja, a kinek pedig szívet ez a legmagasztosabb erény ékesíti, az félreléki utjából a kiesinyes érdekét, irigységet, magába fogja sártelt önzetét, hiúságát akkor, ha a nemzet vagy a hazai érdekek előmozdításáról van szó.

En is a fölvetett eszme megvalósítását a szivekben levő hazafias érzel szikrájától várom, azért csak bontsa ki hát valaki a zástolt, meg vagyok győződve, hogy mi mindannyian soraközni fogunk alája.

Pataky Kalmán.

Földmívelésügyi magy. kir. Miniszter 7154. sz. I. l. — a körrendelete az összes közigazgatási hatóságokhoz.

Két éve múlt, hogy az ezedesvez mult emléket híven apolo nagyjainkhoz, s a föld becsületés népehez azt a kereszt intézmény, hogy a millennium emlékeire fakat ültessek; az ekkor szavam megállgatásra talált.

Ma már a hazafiai érzel biztos jelleit látom,

TÁRCSA.

Égő, forró . . .

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcaja —

Égő, forró szerelmem
Lével ki két szemed,
Mig ajkaid nem sugja, hogy
Szíved engem szeret.

Oh! lárd fel felked titkát,
Oh! mondd, hogy „szeretlek”
Mert így közt két szívem
Bánattól reped meg.

Heinrich Janos.

Mi volt a szerelmem?

Mi volt a szerelmem?
Könyvja szerzemnek,
Melyben reményeim
Mind elmerülének.

Mi volt a szerelmem?
Kínzó aggodalom,
Kopár szőlők között
Emelkedő vadon.

Mi volt a szerelmem?
Balga kiesi gyermek,
Ki hímes pillangót
Oktatalmu kerget.

Mi volt a szerelmem?
Bánattól fejtje,
Sötét fátjól, a mely
Tüvisből volt szövő.

Mi volt a szerelmem?
Kiesi madárszék,
Melytől szőli sálar
Darabokra lepett.

Heinrich Janos.

Papucs, a mely nem nyom.

Igen sokszor hallottam a ezimul valasztott mondulatot egy jóságos hölcs lácsitól említen, de sohasem hallottam tőle azt egy esteve munkoztatni.

No de ha ő diszkrét, miért ne leletnek én indiszkrét.
Megpróbálom a pletykát.

Történet egyszer — meglehet, hogy többször, de arról nem tudok —, hogy valahol — lehet, hogy máshol, de arról sem tudok — egy lélet rendezték.

Igen, mert ilyen is lehet rendezni és remélem, hogy senkinek sincs ez ellen kifogása.

Ha rendeznek köjutaszt kanikulában, z-ufolt vasúti kocsikban, — ha rendezés társaságcsorakát álvezetetlen kocsát és sokszor még álvezetetlenül felkötésük mellett, — ha rendeznek tünnetest penzert és szép szövét, miért ne rendezhetnénk balokát vagy legalább egy bált.

Igy gondolkozott Bokross Graecian ur, de egészen másképp a felesége, született Tollasy Malvin.

Lenis így hívják őket s kitözesen a nevüket, ha mindjárt nevezetnek is érte.

„Nem megyünk!” rivallt, pardon, fuvoltzott ferjére Malv néni.

„De edes” — alázatoskodik Graeci baesi, „Egy szót sem!” vágott közbe egy zipas húszhónöster snájdigszájt sikerrel utazó Malv néni.

Könyvek toltak Graeci báesi jószág szemei, mikor ezen jelenet alatt ónkénytelen rellétek vette rajta erő.

Ó, ki hosszú élete alatt annyi emberrel jött össze, soha senkivel nem pörölt; a kossóniaknál azt mondja, hogy „kerlek”, — a szobanőrszínak pedig „kerem”.

Ősz hajla, kaczkias kotteljeit, szeliden hó! tozott homlokja és alig hajolint merészek; orra, mind, mind néma ékesszával hirdetek, hogy ő a bókének — túlzás nélkül mondhatjuk — anygala; nem, ez kevés; arkangyala!

Malv néni azonban — hogyan is fejezzük ki magunkat illó udvariasággal? — Malv néni a családunk — talán nélkül és egyenesen kizárólag — „lelek”, melytől p-dig is eszlát, a számtalan eszláhatatlan szabályai bizonygasa szerint, csak két tughol állott, könyvü kitalál, hogy Graeci báesi az „anyag” alárendelt föttossgát és értéket képviselő.

Hogyan, hogy nem történet — nem kutalom, — nincs is jögom hozzá kutatni, — szóval két nappal a hál előtt Malv néni homlokuk eszlakta ehred után — a szenvedély ály varatlan kötöttesől hibelen elkahult — ferjét s fűlebe szúrta e két szót: „Megyünk bálba!”

Engedelmes, esendes köhlet ez a jelenet feloldás s főim, jól dresszozott idegenszeret a szávak annyira összekuszáltak, hogy Malv néni a

hogy az ország minden vidékén, közel két millió fa vert gyökér az erdővesztés anyaföldjén, hogy majdnem erős, sudár törzse hárdecs országunk — valának, hogy a nemzet a második ezredvet a honfoglaló elődök érdemének dícsőítésével kezdte, s hogy fenmaradásának alapját és jövőjének biztosítékát első sorbba hagyományait szeretlen fenntartásban és az azokhoz való hiú ragaszkodásának kereste.

Ezek az örökségek emlékreket fál lesznek! De most a balsors a nemzetet öngyáratól fosztotta meg s minden kelébbe igaz és örök hatót ültetett.

Kétszeresen éreztek e grázist és bimatot a mai napon, mely makros óranak napja volt, melyen dícsőit királynak nevnapja évfordulóját tünepeltük.

Mily szép és nemese elhatározás lenne a mai emlékezetes napon, mily igaz kifejezése lenne az országos gyászának, ha legyen és völgyön, a városok néparádái s esendés falvak egyszerű lakói közt szomorúvá, terebelhas, viharral dacoló töltés és öröksők fényü hirdetére az O emlékezet!

Hár igaz, hogy az a tekintet, melynek mósolya egykoron egy nemzet jövőjének halmaparja volt, szobrász vesőt által megörökítve nézend le reánk s kalápeve állunk meg ma is egy emlékezetes nap előtt, melynek parányait, szinte csodás megáldással hiszünk megáldani. Hát megáldás a hája és bősége: a kegyeletnek ezeknél az emlékekkel meg sem szabad meghágnia!

Mert a kinek bősége ott ringott egy erdős koszorúza tö s bukás partján: a kinek kedélye annyira vidult, ha erdinek zúgás fáit közt és a kinek szézzelt lelke oly edes enyhülést talált. Látó vidéket nyithatók együtt messzeségbe, az ország erdők melyen: a ki a természet szépségeinek ócsajoda volt: annak emléket fál millionak kell hirdetni; annak tiszteletre, mint az ókor mörves világában, szentelt berkeknek kell tanulni, hova áhítottak közeledni: az utas; hoi a faradt vándor a mp. hve eleven enyhélet találon s nemes erzelmeinek gorgyálva leték.

Én bizonalmán intozem azt a kerést a magyar társadalomhoz, hogy dícsőit királynak emlékeztetere emlékfakt ültessünk!

Ohajom — s bizonyára csak ez lehet óhája mindannyiunknak — hogy a nemzet hála kézzel tudta Gráci bécsi eszmetere hozni.

Ez az óhajítás indított engem arra, hogy az eszmenek felkarolására jelen körrelvelem az országunk mindama köréit és vezzerfakt felkeressem, a kinek közreműködése a bizató szónak erejével és a vonzó példának hatálmával általános és egészes mozgalomra szerkeszteti a nemzetet. É s végül teljes bizonalmán fordulok t. Cz. medhez és azzal a kérséssel, hogy a kegyeletes eszemeneky gyakorlatásban vagy az eszme megvalósításának előmozdításában körülményehez képest szótval vagy tettel hatatosan közreműködni melzőtássek; és mivel az emlékfakt ültetésnek eredményét annak határozottan meg kell határozni a szándékotom, felkerem t. Cz. meddet, hogy a saját részéről vagy közreműködésével vagy felhí-

vására fogantatott ültetésekrol engem meg a jóvő erdek első felében értesíteni szerkeszdek.

A közreműködés módjának megvalósítását, a kegyeletes eszemeneky kivételének megalkatását t. Cz. meddel teljes belátására bízva, csupan azt kívánom megemlíteni, hogy az ültetőfakt közt melóban foglaltatának helyet a források koronájá fá, minők a szomorúvá, kőrös és szomorú búkk, úgy egy a megfűsölt királyné kezevöz fá; a király és a királyi, valamint az egyéb hosszú celti fá fajai.

Az emlékfaktak, fásopatoknak s kedvező körülmények között egész kis ligeteknek ültetésére alkalmas helyet nem lesz nehéz találni sehol; de ne maradjon jelenen az országunk egyetlen tája sem, melyet a megfűsölt királyné valaha meg látott.

Az ültetőfakt csoportok vagy ligetek „Eszebet Királyné emlékfakt” nevet viseljenek és legyenek új felirattal táblákkal meg is jelölve, hogy azokat mindenki gondozásban részesítse, hantalmazástól megkímélje.

Hossz az mindnyájnok felkelt a kegyelet nemese melháta; fogunk kezni a nemzet e szép és nagy emlékeztetésnek létrehozását, hogy a mint országunk ezredese ógónyúmenek emléket a nullennaris emlékfakt milliója ózi s hirdeti; akent a megfűsölt Királyné nevében ültetett emlékfakt milliója legyen öröksze s hirdetője a nemzet hála, hogy a királyné emlékeztetere fál.

Határán áldozottál Budapesten, 1898. évi november hó 19-én.

Darányi Ignác, s. k.

Az a-landvai kir. jbróság ügybeosztása az 1899. évre a következők:

I. Karabélyos Elek kir. jársbíró-ügykérőhez tartoznak: a) az elnöki és b) fizetési megfűsölt ügyek egészen; c) somnás perének A—F béltig tartozó hányada; d) szobeli kerelmek, tárgyalások, nyilatkozatok és fejelentések felvetelje; e) kir. közigyezői teendők.

II. Huf József albróhoz: a) a somnás perének H—Z betűig; b) öröksödési ügyeknek R—Z betűig; c) összes vörhátsági ügyek; d) összes polgari megkeresések; e) az I. alatti ügyekben helyettesítés.

III. Dr. Andrasovics Imre albróhoz: a) somnás perének G—Q betűig; b) öröksödési ügyek A—Q betűig; c) összes polgari vegyes ügyek; d) összes anyakönyvi ügyek; e) öröksödési és hagyományi bizonyítványokat tárgyzó ügyek.

IV. Tüskés Dező kir. albróhoz: a) az összes bűnvizsgálatok; b) vészes kihágások; c) bünyügyi vegyes és d) megkeresések.

V. Horvath Mihály albró ügykérőet képezi az összes telekösnyvi ügyek csoportja.

Városi ügyek.

Városunk képviselőtestülete 1901. évi január hó 11-én megtartott rendes közgyűlésén a következő határozatot hozta:

I. Az elemi iskola államosításának kérdése

A fekete tollas bolt előtt 2 órakor Málí neni a szalon renaissance-asztalkájára tette s hantvagal beledőt a nagy, puha karosszékre s halkau trillázta a „Bál után” nem ismeretlen dalait, — mind halkabban, halkabban, meg egyre fantasztaj valóságos álomképeket varázsló eléje.

Az udvaras Gráci bécsi közmopolita díszruháját házi öltözettel felváltva lábkörénye közeledett a család szunyádó lelke felé.

Letérdelt előtte s az ártatlan szórakozás engedélyezésére áhítatos kézesök alakjában fejezte ki ózintát, igaz háját.

De — úgy remélt — egy a házi létárlás fel nem vett idegét öltözött darab kihívónak kasznagott a stílyszerepen berendezett szalon tisztességes butoraira!

Az az idegen valami, egy darab főhefer szarvasbőr keztyvi volt, mely Málí neni köpönyege zsebeiből szabaddulni törekedett.

Gráci bécsi remülete lassan oszladozott s a gondkozással lehetőségek adott helyét; Gráci bécsi tudta azt, hogy az a katoná keztyvi nem lehet bűnjel, — de nem tudta a rejély megmagyarázatát megállani!

Hatha megye bűnjel!

Erős elhatározással — mi lelkiéletünk repositozájba egyáltalán nem tartozott — megragadta azt az idegen tárgyat s már a kállyha tüzebe akarta dobni, — émisszenen el örökre észrevétlenül — de meg sem tette, hisz a keztyűnek jogos tulajdonosának kell lennie; ó, a ki sohasem karóstitott meg valakét, — igen természetesen csak azzal a fohászokban telt kijelentéssel dugta zsebe: „Holnap átapon a keztyút a „Hiradó” szerkesztőségnek!

a jóvő iskolás tárgysorozatán felé. A tanoncziskola felállításra erdemében a vallás- és közoktatásügyi miniszterium leiratta tudomásul vétetik s utasították az előjárás, hogy az államszeget iranti kerényv felszerebbe, — a leiratlan érintett határlóban, vagyis 1899. évi ápril havában terjessze föl.

2. Dr. Hajos Ferenc és Barón Lipót csak-bonyai lakosok és a villanyszerelési vállalkozásra az egy évi időbösszabbítás megadták.

3. Neubauer Andrásnak a katonai szállásterék 100 forintra való felemelés lárghában előteszött szobeli kerelmere a gyűlés azt határozta, hogy a kerelmre bővebb megközlésáig azt egyelőre elúttatja.

4. Honda József segely iranti kerényvere 2 forintnál nagy segely a szegely-ápal terhére megadták.

5. A szegények részére 1898. évi I. feleében közgálatokat gyogyszerek ára feleben 55 forint 41 kr. a helybeli gyogyszereknek kitaláltak.

6. Az eskütét állaprotumának összállítására az összeszi bizottság Hajnássy Ferenc küldötták.

7. Soos Klára ógónyó kerényve folytán, részere 50 forint dírvassó pótlék címzen az 1899. évre is megszávtatták.

8. Illésházy ügyek: Ludola József és Péter, Völgyi Pál és Erzsényi Jozefa kerényvei elutasították; ellenben Faiszt István és Trászty J. Karoly alsó-bonyai illetőségűeknek elismertették.

9. A város részere egy megfűdölőből bezseresze határozatot el.

Mindazok, kinek bekebelezett tartozásák vannak, a kamat terhe vallomásokát adólegyesdeleget saját jól felgottat érdekelniük fogva folyó hó 22-én 10 óráig az illető községi, esetleg közigyezői hivatalban adják be.

HIREK.

Hálofázis. 51-k évesen Budapestben elhalt.

Posta-statistika. A 13 község és két major területük magában foglaló helybeli kir. posta-és táviratüdváló 1898. évi forgalma a következő volt: ajánlott leveleladatok 421; csomag érkeztet 330, feladatok 145; penzeslevele érkezett 31, feladatok 33; utánlevél érkezett 98, feladatok 3; távirányv érkeztet 4489 forint 25-883 fr. értékben, feladatok 13351 forint 28-839 fr. értékben; postai megfizés érkezett 189 darab. Távirat feladatok 2762, érkezett 2800 darab. Takarékpénztári beírózeses történt 2620 forint, visszafizetés 3383 forint értékben. Cheque-beírózeses történt 92969 forint, visszafizetés 30430 forint értékben. Jánovicsi bevetel volt 9489 forint 02 kr., melből a táviratú bevetelre 1367 forint 75 kr. esik.

Táncmulatság. A folyó évi február hó 1-én Poppel Lajosnál megtartandó táncmulatság a legszebb látogatótságot engedni rendelt, annál inkább, mert a rendezőség a hölgyek részere megletetéről gondoskodott, hogy haláljuk, hogy a hölgyek közt a legelőbb körünyet a táncmulatság.

Tűzsejt. Kerká Kálóczya fűz, az 23-évi szándékos gyújtogatás folytán tűz támadt, mely két házat melléköpületeivel együtt elpusztított.

tegye közhírré, hogy a károsult tulajdonát ott átvette.

Málí neni nem keltette fel — hogyan is tudott volna a megcsalót ferj szerepében fellépni „O” vele szemben.

Másnap reggel Jucci jelenté, hogy az eredes köréti hányó körünyet — Málí neni meg mosolygó arccsal aludt a nagy, puha karosszékreben.

Gráci bécsi néman átgyújtotta a bűnjelét Juzsának.

Sauerrieg eredes délféle vizített s Málí neni ekkor tudta meg, hogy zsebében a hadügy kerétebe tartozó idegen felszerelési czikk volt.

Kiderült, hogy a privátidőre a bál után s ruhátlában az eredes ur parancsára ennek keztyvát a katoná köpönyég zsebébe akarta elhelyezni, de a nagy zavartalan, létevéssébi a mellette levő köpöny zsebébe tette, — mely köpöny — óh szépsége a sorsnak — Málí neni volt!

Másnap a ház kapuján egy női köztér volt, mely azt hirdette, hogy a földszinti lakás kiadó.

Történi egyszer — meglehet, hogy többször, de eről nem tudok — hogy valahol, — lehet, hogy máshol, de arról sem tudok — egy bált rendeztek; de azt már egész biztosan tudom, hogy Málí neni nem ment többé halba, — Gráci bécsi pedig nem tartozott többé — halban — de igen is hetenkint kétszer a kasznóban!

Íme a papucs, amely nem nyom.

szobaleány segítségével csak hosszabb lecsogtatás után tudta Gráci bécsi eszmetere hozni.

Ez a nehéz szövegéről s azt szókával ellátva szakzerűen Gráci bécsi szájába dugta.

Málí neni a túkórész ment és háját rendbe hozta.

A garnizvó városot cserélt, vagy a város garnizvó cserélt — nem tudom, nem voltam katoná, — de akármint van, az eredmény egy: u katonák kerültek a városba.

Az eredes ur, egy sofárinói — katoná, lakást keresett és Málí neni kiadta neki a földszinti lakást.

Nem mondott el, hogy Jucci az eredes privátidővel annak rendes körünyet — meglehet, hisz ez honokok mulva történt csak, de igenis elárult azt, hogy az új lakó beköltözése óta Málí neni különös gondallal öltözött és a kardesírtevé kellemes zenének tartotta azon napot kedvet, melyen azt a két ígét Gráci bécsi fülebe sugta.

A balterem feynyben uszott; a második négyest pedig Málí neni Sauerrieg eredesdel járta; Gráci bécsi a melketteremben — tarokkozott; ezért akart ó a halba menni, mert casnóba nem eresztette a Gráci bécsi erenyét féllé Málí neni, — othon pedig elégetett mindenféle kártyápkapít, a család anyagi ügyeit vezető családú „lelek”.

— **Megyelet.** Folyó hó 29-án a jótékonyak eszmeje értekezletre gyűjt össze a helybeli izr. nepikola tarterneiben városunk és vidékünk izr. közegközségeit. Az értekezlet czelja egy izrolta noegyelt megalapítása. Mint a közgyű iranti érdeklődés bizonyították, nemcsak jézusit a hirt anyanyel inkább, mint czelja nemcs és lavad áll minden onterkedőt. Az értekezlet befolyását jövo szamunkban hozzuk.

— **Calico - estely.** 1899. évi február hó 13-án a „Kostya” szálló nagyteremben zártkörű calico-estelyt rendeznek. Kezdeté este 9 órakor.

— **Baleset.** Lentiben a napokban egy ügyernek a vasuti órák körül dimárítottnyelvet járt-szot, mi közben a hűtely szétröbölt és a fűtő alsó ajkát és balkezének két ujját szetröbölt. —

— **Országos vásár.** A folyó hó 25-én megtartott országos vásár kelvős elkenegset mutatott, csekély árak mellett; csak az aprómarchanak volt igen jó ára.

— **Táncmulatság.** „Dobronak és Vidék” társaság 1899. évi február 8-án saját könyvtára javára táncmulatságot rendez.

— **Társas-estely.** A Lenti-i „Olvasókör” saját könyvtára javára 1899. évi február hó 11-én a lenti-i nagyvendéglő díszes termeiben tánczelel egybekötött zártkörű országos-estelyt rendez. Belépődíj: személgyle 2 korona, családgyle 5 korona. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **Könyvtanúság.** Kályasz. Balkányi Ernő helybeli könyvtanúsodlaludós, üzletet a köz igényeinek minden tekintetben megfelelőleg berendezve kibővítette és Marton Kálmán hazába folyó évi február hó folyamán fogja átvenni.

— **Az é hétéen megtartandó országos vásárok:** Nagy-Kanisán január 30-án, Gaskörtány és Zala-Szentlombon febr. 3-án.

— **Kétele.** — **Nagy idők tanuja.** Folyó hó 22-én hunyelt a közégközségben Domján Péter 79 éves agyastán, ki az 1848—49. évi szabadságharcot végig küzdötte. Erdeméhez méltó temetésben részesítették. Schwarz Márk és Paczer kisasszony honleányi szivárvánlété tanúsagot akkor, midőn az elhunyt ravatalára két díszes koszorút helyeztek. Az elhunyt falkájának meglehetően hissegei is az elhunyt utolsó utjára, míg Schwarz Izidor leüldöletes beszédet tartott az erdemekben gazdag elhunyt felett.

Pénzügy.

— **Szövgyár Aradon.** Arad város tanácsához egy túrcszent-mártoni vállalat kerelmet intézett, melyben az ott létesítendő textil-gyár felállítására kérések. Az első esztendőben 200 munkást foglalkoztatja a gyár.

— **Szrup- és keményítógyár Székesfehérvárott.** Székesfehérvárott nagyüzemű szrup- és keményítógyár finanszírozást fejezték be. A gyár tizemet 300.000 mnr. burgonya és 30.000 mnr. kukorica földmőzöszara akarják berendezni. Az alapítás élen Wertheim Áron birtokos áll a dolgan. Fiatl. Pat. báró főispán és Hasznos József polgármester járunk közben a kereskedelmi miniszterrel.

— **Izapolit kretagyár Sopronmegyében.** Egy hely szaklap írja, hogy Strausz R. ruszti vállalkozó Müllendorfnan (Sopron vm.) izapolit kretagyárt létesít.

— **Balaton halászati ría** van alakulóban. Veszpremben, 50.000 ft. alapítkevel, mely é h 22-án tartata alakuló közgyűlést. A kezdeményezők élen Szabó Imre orosz képviselő áll.

— **A máv. 1898. évi üzleti eredménye,** noha az utolsó évnegyedről még csak ideiglenes kimutatások állának rendelkezésre, nagyon kedvezőnek mondható. A személyzállatból 23%, az áruszállatból 6 millió ft. a bevétele; 19% a költség. Tehát 82% a nyereség, vagyis 13% a működési többlet, mely az 1897. évből.

— **A gyár-üzlet.** A gyárk élen biztosító intézetek elhatározták, hogy a legutolsó tíz év éjárkárát összeállítják, hogy ezv az alapon a matematikailag pontos díjak kiszámításuk. Ez a gyár munka a jóvó régen elkészül s ekkor a gyárbiztosító intézetek ismét összeülnek, hogy a díjak kérdésében vegyék határozatuk.

— **A magyar és az osztrák vagyon-gyárosok kártalja** is készül már: a gyárosok között tárgyalások vannak folyamatosan abból a czélból, hogy kártell kössenek. Ausztriában jelenleg öt vagyongyáros dolgozik és ugyanannyi van Magyarországon is.

— **Az osztrák vagyongyárosok már megkötötték a németországi gyárosokkal azt a megállapodást,** mely mindkét részről megvona a szerződés felül területi érdekeit olyképpen, hogy az osztrák gyárosok nem tesznek ajánlatot Németországnan, a német gyárosok pedig Ausztriában. A magyar gyárosokkal még nincs ilyen megállapodás. Ha a magyar gyárosokkal a megállapodás létrejön, nagy szándikat lehetnének, melynek az lesz a czelja, hogy mindegyik felénk saját területe biztosításuk.

OSARNAK.

1. Pilátus.

— Történeti bevezetés doloiban. —

Írta: E. Dervarics Kálmán.

Nem arról a Pilátusról van ám szó, a kinek judéai és szarmáriai helytartóságá idejében Jézus a zsidók keresztet feszítettek, melyhöz annak „Pontus” volt a családneve, s Germania, „Forchheim” városában született, a mely ma Bajorország területén fekszik, tehát teuton vagyis német ember volt s „pilatus” vagyis röviden kiejtve „pilatus” melléneve azt a küneténeket jelzi, mely szerint „római kalapat” (pleum) vagyis római polgárjogot nyerit, — hanem arról a magyar emberről van szó, a kinek Pilátus volt a család- — és Andrá a keresztneve.

1544-ik évből ezen Pilátus András Semsey Farkas nemes földirtokos csunajában lakott, vagyis annak szolgálja, illetve csatlós volt.

Azon korlan a szolga nem olyan esélet volt, mint a mostani szolgák, hanem az azon haborus világban fegyverhözözöz csatlós volt urának, a ki a kátsába is elbánsit, s ha a szükség úgy kívánata, azt megölt is lehetett a megváltó.

Pilátus András is ilyen legyen volt, urának oldalán szantalanul harczolt a törökök ellen, s nem egy vágást esapolt fele s hiussított meg, a mely urának volt szánya, — tehát urához törhetlen hüseggel ragaszkodott s annak minden mozdulatára, intésére anyírta, figyelt, úgy gyakran meg a gondolatát is általában a megváltó. Történetünk idejében azon területet, a melynek ma hibásan „Slavonia” vagyis „Tótország” a neve, „Magyarország Drávántúli rész”-nek hívták, s az közvetlenül Magyarországhoz tartozott, a mint helyesen is volt és nem Horvátországhoz mint most, mert ez törvénytelenül s helytelenül van.

Ezen Drávántúli részben Pontus és Velika városok németül hírlalták a magyarok és törökök összecsapásának a mizán Semsey Farkas azon ré zben is birtokos volt, az ottan összecsapásokban rendszeren részt vett hű csatlósával Pilátus Andrással.

Ily körülmények közt Semsey Farkas gyakran megfordult és tartózkodott azon Drávántúli részben eszlósorán — a ki közle szólván, szinten németül írvellél bír — a kinek felata, hű birtoknal nyílt azon vidéken a nemes kísirtosokkal azoknak eszládijával megismerkedni.

A Velika vár körüli falvak egyikeben egy tekintélyes, nemes közbirtokos ur lakott, díszes curajua volt, gazdasága pedig rendezett és így szükségét semmire nem szenvedett.

Petuhard urán volt a neve, lehellet minalegy arczel és sasorral, mely alatt hegyesre pedrett fekte hajosza, mint két hegyes tó nyílt ki.

Petrovics özevgy ember volt, nejét, aki neki egy gyönyörű viragszlalt hagyott hátra, három év előtt ragadta el a halál.

Anna gyönyörű viragszlalt édes leánya volt, a borfarkelátu háju és buzavirágok szemű, tizenhét éves Anica.

Anica nagyon ügyes, gondos és crényes léány volt, édes anyja, a ki künő gazdasszony híreben állt, a mig élt, korán dologa szoktatta s oktatta a mig a midőn a szegény édes anyja örökre lehunata szemét, leánya Anica a hazban és ház körülök dolgan teljesen jártas volt; öreg dajkájával, Mestralával együtt ezette a házat, szült, fonyt, varrt, szőt, apró majorságot tenyestelt s így a hazban minden abbeli szükséglet fedezve volt.

Semsey Farkas nagyon jól ismerte Petrovicsot s gyakran megfordult annak hazánál, csatlósával, Pilátus Andrással.

Pilátus András huszontöt éves, szép, barna, nyúlánk ifjú volt, é s Petrovics családdal megkedvelő, ura névelés és gyakran megfordult náluk, dolga nélkül is sokszor ott settenkedett, minek vegre az lett a következménye, hogy Pilátus András halálának beleszeretett Aniciába.

Pilátus a szerelem mellett még a ría is gondolt, hogy bizony jó volna Anicát nejévé tenni, s az öreg Petrovicshoz behazasodni, hogy szorgalmat, munkáját a nagy gazdaságot ő is gyarázhatná, azonban érte meg, csak ezúttal sem merészelt közezköztani, nehogy meg azt is elvezesse; a szüyes fogadtatás, a mit addig elerine nem sikerült, mert jól érezte, hogy egy vagyontalas, szegény ördög.

Emiatt Pilátus a búbanátok engedte át ma-

gat, szomorúvá és szótalanává változott, a mit ura, Semsey Farkas Eszkaharar estevoren, kérdőre vonta azt.

„Hogy te volnék szomorú? — valaszolt Pilátus ketségteljesen arczelal — amikor én reménytelenül szereltem Petrovics Anicázt; s meghalál is kesz, volnék érte?”

„Téhat ut a szándékod Anicával? — kérdő Semsey komolyan — tudod, hogy az öreg Petrovics nem ugyan buske; de komoly és eszlád-jára sokat ad ferfijú, jól meg gondolt tehát előre, hogy mibe akarod fejezsdét vágni; hogy dögöltöd kivéshed a dilóré.”

„Az volnék egyedüli boldogságom és legfőbb ohajtsom, ha Anicát, a ki felkelmből szerettem; feleségemre tehetném, ha Petrovics beházasítana és vejeve fogadná,” — valaszolta Pilátus.

„Ez nagyon merész terv, ócsém! — mondá Semsey — de, ha az egyedüli ohajtsod, majd én közbenjárók, ha valamit lendíteni lehet ügyében.”

„Örökre haladatos szolgálja leszek!” — rebegte Pilátus majdnem terden eszusa Semsey elé.

A fenti vallomás után, mivelhogy Semsey hüsegös szolgálját csakugyan rendkívül kedvelte; így het mulva negyzedik közt érkezett az öreg Petrovicsos Pilátus Andrásnak hozzalendő beházasítása iránt.

Petrovics nagyon isvetlen és becsülte Semseyt s ennek folytán szivesen s örömmel tarsalózkodt vele, azonban Semsey öbladása teljesen jóllagoltta vele, mert nem akarta hevenyeben kererken megtagadni annak nem ugyan feltétlen, hanem csak feltételes ohajtsát s kívánását.

„En derék, ügyes, szorgalmas fiatal ismerem Pilátust!” — valaszolta Petrovics komolyan — „s emnek folytán nem is lehetne ellene kifogásom! haem egy albirathatlan akadály van közben — boldogult feleségem halalos agyan kéantát Anicázt feleségül oda igerte egy leánykór barátinó; egy nemes közbirtokos s özevgyön egyetlen fiának; s kijelentette, hogy az végső akarata: s így nem hiszem, hogy leányom Anica, a ki édes anyját rángyva szerette, annak ellenkezőjét eszedelkéne.”

„A? — A kérdés, hogy hány éves a hű anyja? — folytata Semsey — s van a hozzá hamlana Anicának?”

„A hű huszontöt éves s annak édes anyja keresztanyja Anicának!” — valaszolta Petrovics — „s miután én most s boldogult feleségem, emnek halláiga a legbensőbb barátinó viszonyban voltak egymashoz, Anica s ama ferfiu napkin együtt játszótkat, mulattak, tanulak és sörakoztak; s mert a fű igen okos, becsületes és kéllőleg művelt fű, hiszem, hogy Anica rokonszenven viselkedni iránta s különösen a mióta tudomására van az; hogy édes anyja miként intézkedett halalos agyan jóvó sorsa iránt.”

(Folyt. köv.)

TÖRVÉNSZÉK.

József polgártársunk: esett legkivárta P. . . Imre pókait, a melyek szemtelierül élébe taloklatok a mezőn. L. József, ki ment állhatja a pókákat . . . ha ninesenek megvéstie, fogta hát magát és egyet kanyarított ostaróval s egy espásjara egy esapta P. Imre mindkét pákjáit, L. József ekkor tetlenek jelentő-égre kezdett észmélni s a megölt pókát holttelemre fölött hamletti stellungba vágta magát, elkezdett elmékedni ilyenképpen: „enni — nem emni!” Vegre is az utóbbi eszme gyözött benne és sötét éjfel, melynek zordsagomat nem akarjuk itt bővébhen esztelni, elvitte magával a megöltek telemet a nádas szélére s ott bűnének megölt bizonytelikét elástá. Eddig az esemény é most jón a nemzis. L. József elaszt poljukt kikaparta egy kutyá és megtalálta a csendőrség s L. József ma — ül.

Tudósz:

KÖZGAZDASÁG.

A növények ápolása.

Sokan azt hiszik, hogy a bevégeztet vetés után semmi teendő szük, a többi az Istenre s az időjárásra bízunk. Ez a nézef helytelen. A gazda bfofolyást gyakorolhat a

1) Tomka—Szászky: Intrad-ülo in orles an 1791 et bodogányban—Pozson et Cassovia in 1797, a melynek 240-ik kijele Ferebica város kúzsáczal éven látna vera olvasható:

Forchheim natus est Pontius, ille pilatus Tentonticae genis, crucifixor omnipotens.

2) Budai Ferencz polgári Lexicon. Pest 1866. III. kötet. 72. lap. — és Istvánffy Miklós: Magyarországi történeti források. Várhely György. Debreczen 1867. 313. lap.

termés sikerére az által, ha a növényeknek védelmet nyújt az idő viszontagsagai ellen, a növénybetegségek s a kártevő állatok ellen való oltásával, a vetés buja állása ellen s az által, ha a sorközök megtisztulnak.

Káros időjárás ellen való védekezés.

Az időjárás hatását a gazda sokszor méréseikkel, néha azonban nem tehel elene semmit sem. A szelek kára ellen süvények s faültetésekkel védekezhetik, ha az ősziek teltegyará, a mi nálunk majd minden évben megtörténik, akkor az ősziek meghengerzük tavaszkor; a tavasi fagyok ellen csak kisebb területeket védelhetik meg — gyümölcsöt, szőlőt, — ha mesterséges uton fűstőlük. E néhez füst előállításához legjobb a kátrány, nedves tózeg, vizes fűrészpor s mindenféle szemét. Ha a hó felső rétege felolvad s újra megfagy s feltehen a vetést a kipállást, akkor az ily jelkéges vetést sertésekkel megtörtétyük, vagy nehez vastagassal jarrassuk meg. Főoltséges esőt vagy hóvelét arkkokkal, vagy harizdálakkal leveztjük. Sebes záporosó által okozott kárt hengerrel, vagy boronával megtörtétyük. Ebből látható tehát, hogy a gazda a természet elemi erőit folytonos küzdelemet folytasson, ha azt akarja, hogy munkájának gyümölcsét élvezhesse.

A vetés buja állása ellen miként védekezünk?

Ha a vetés túlbuja, akkor tavaszkor erős boronálással segíthetünk azon, de gyakran a hengerzés is jó szolgálatot tesz. Ha attól félünk, hogy a vetés megfól, az esetben birkákkal legeltessük, később pedig sasokkal meg. Ez utóbbi eljárás által a növény fejlődését megakadályozzuk s leggyakrabban megemtyük a dőlés veszélyétől. Buja garbunú kaszával levagjuk s természet csak a sarjughajtásból várni nem helyes, mert a sarjughajtás mindig gyöngye szembezuomató ad. Lehetnek esetek, hogy minden igényeztetünk dacára a buzáink nemely túlbuja talajon megfól. Ez ellen ny védekeztünk, ha ilyen földre erősen zsaroló növényt vetünk élőnövény gyantán, ilyen a sűrű-tengeri. A sűrű vetést kiboronálással ritkíthatjuk meg. Kapásnövényeknél a sűrű állást egyrészel ritkíthatjuk, meghagyván a legszebb növényeket anyanövényül. Ezen egyrészel a növény zsegekörében kell végeztünk, mert különben a meghagyandó növény fejlődése elmarad. Nálunk a tengerit keszón ritkítják s ez által a termés sikerét határozottan közzé-kéztetik.

A növények megmivélése.

A növények megmivélése alatt a kapásnövények, tengeri, burgonya, répa, bab megkapalását, esetleg feltöltötését értjük.

A kapálás haszna abból áll, hogy általa a gazokat irtjuk, a legkörmek, viznek, melynek a gyökerekhez való hatását elősegítjük s ennek folytán a növények fejlődését siettetjük. A kapálás vagy állati erő által az u. n. lókáppal történik, vagy kézi erővel, a közönséges kapával. Vannak kapálopétek is, de ezek beszerzése a kisbirtokosnak nem való s munkájuk is nagyon föléletes.

Akkor is annyiszor kapálunk, a hányszor azt a talaj megköveteli. Megköveteli pedig akkor, ha a talaj tömött lesz, vagy gazok mutatkoznak rajta. Kapásnövényeinket rendszerint 3-4 kapálásban részesítjük. A növényeket föl is szoktuk fölteni. Ez abból áll, hogy a növény gyökere fölé friss földet halmozunk. Történik pedig ez a művelet vagy kézi kapával, vagy fogatos erővel, a töltötgető ekevel. A töltötgetést újabban elhagyják s legfőlebb kukoréppal alkalmazzák kevés sikerrel, hogy a répa kevesebb

répafejet s több használható részt adjon. A töltötgetés által a talajnak nagyobb fölétel adunk s a talaj kiszáradását elősegítjük. Ókosan eslekeztünk, ha a töltötgetés helyett inkább meg egyszer megkapáljuk növényeinket.

Pál gazda.

Hetivásár.

A városunkban folyó hó 24-én megtörtént héli vasárnap a káros időjárás feloldását kapjuk.
Sereses behajtatott 152 darab, eladott 129 darab; nagybára hóval; löveke kiló 40 kr.; növények fölévesek 8-10 forint darabja.

Borja behajtatott 30 darab, eladott 21 db; löveke kiló 40 kr.

Főverő liba behajtatott 26 db, valamennyi eladott, paronkint 6 forintnál; sovány liba behajtatott 30 db, valamennyi eladott, paronkint 3 forint 40 krajczár.

Káppan parja 1 forint 20 krajczár; tyúk parja 90-90 kr.

A hetivásár nyhában szép feloldást veti; a most jeltett vasár azonban az országos miatt a rendelkezés kisért elcsúszást mutatott.

Egy a fogyasztó, mint a termelő-közönség figyelmét felhívjuk betavasítajunkra; ha az erdeklődés fokozódik, bizonyára megszöknek a haziaszonyok jamaizai, hogy drága pénzben silány portékát kapnak.

Vasuti menetrend.

A-Lendva-Gaktornya.	A-Lendva-Z.Égerszeg.
Indul: 7 óra 41 p-kor d. e.	Indul: 6 óra 55 p-kor d. e.
8 - 44 - este.	9 - 40 - d. u.
Érkezik: 6 óra 55 p-kor d. e.	Érkezik: 7 óra 41 p-kor d. e.
5 - 40 - d. u.	8 - 44 - este.

Szerkesztői üzenetek.

H. János, Kebele. A föltöttekért köszönet; surat egyik Örmény város a föltölt. íj. Binnyey Pál helyben Ön költőnek, söt versökön tásk névvel magát s mert nincs joga k bemelekedni, elégtelenségek árasztásának, de csak részben, annyiban csak egyet közzök.

Ime, olvassa nyomtatásán:

Bekák dala.

Alsó-Lendva mellette.
Vir tókaja van mellette,
Sereg leika avatál benne.
Vízet nem orozat belőle,
Sárgyökeret szedek belőle.
Vir leika kily-kily,
Zöld béka nek, nek, nek.

Hirdetések.

Kérje
a *Continental*
Beck's Company
alkohólis spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fajta és esemény kereskedé-
sként, valamint poharunként
az előkelőbb szállodák konyháiban és vendéglőiben.
Szajliciek
eszközök
Budapest
11 Kossuth-tér. s Gyúlad utca
szárkány a helyi kaszinó mellett.

Schwarz Gyula

butorgyáros kárpitos és díszítő
Varazsdon. (A Városház mellett).

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenemű kárpitos és díszítő butorokban
Elváltt avult butorok ábtozgatását a legutányabb árakon.

Részletfizetésre árkülömbözt nélkül.

Legolsóbb és elismert szolid bevásárlási forrás.

Amerikai zseborák.

Jóállással, hogy a nélkül szövet nem változtatja, szerkesztet pontosság és jobb, mint a hazajárók.

Ará darabonként 3 forint.

Jóállás mellett, míg a kezeslertől. Hozzá ezüstös óráncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szelvény gyantáján, söt káblitson küntetve, gyakorlat nem kell. Megyágya kizárva. Tízre és kétfőre minia förtögetéssel megem. Tartós és penztömetektartó.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos azéllott és a többi részei alpacaból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLAK SANDOR főbizományosnál BUDAPEST, V. ker.

Károly-utca 17.

26-19 Gyűjteknek 5 dró után egy ingyen küldetik.

Könyvnyomda áthelyezés.

Van szerencsém Alsó-Lendva és vidéke nagyérdemű közönségét tisztellett értesíteni, hogy a mai kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT

1899. évi február havában. Fő-utca, Marton-féle házba

ÁTHELYEZEM.

Miódon ezt a mélyen tisztelt nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, nem mulasztatom el a már eddig is velem szemben tanúsított nagybecsű partfogását megköszönni, igyekezni fogok, hogy az jövőben is mindenkor kiterjedelmessen.

Becsess rendelvényeiket és szíves partfogását kérve; maradjok továbbra is kiváló tisztellett.

BALKÁNYI ERNŐ,

könyvnyomdatulajdonos.